

జయా ఫిలిమ్స్ వారి

రెండవ చిత్రం

మ హా నం ద 1939

తారాగణం

శ్రీమతి, కృష్ణ వేణి	—	మహానంద
శ్రీయుత, అద్దంకి	—	శివ
„ పారుపల్లి	—	ఇంద్ర
„ కుంపట్ల	—	జంబుకేశం
„ పులిపాటి	—	నారద
„ వి. కోటీశ్వరరావు	—	దేవక
„ కృత్తివెంటి సుబ్బారావు	—	దూల్చంద్
శ్రీమతి, సుందరమ్మ	—	విశ్వమోహిని
„ బాలసరస్వతి	—	తుంబ
„ లలిత	—	సదానంద
„ రమామణి	—	శచి
„ దుర్గాకుమారి	—	పుష్పలావిక

ఈ ట్రాక్ గీతాలు హిస్ మాస్టర్ వాయిస్ రికార్డులలో వినండి.

మ హా న ం ద

సాంకేతిక శాస్త్రజ్ఞులు

డైరెక్టర్

టి. మార్కోని.

కవి

వారణాసి సీతారామశాస్త్రి

సాంఘిక

యం. బి. వాలెక్.

ఫోటోగ్రఫీ

కోట్నీస్.

మ్యూజికల్ డైరెక్టర్

మాస్టర్. మోతీబాబు.

ఫిడెలు

సుబ్రహ్మణ్య దేవర

ఎడిటింగ్

వి. రామస్వామి.

ఆర్ట్స్

ఫూడ్ గావంకర్.

ప్రొడక్షన్ మానేజర్

డి. రామచంద్రారావు.

లెబోరటరీ

జయాఫిలిమ్సు.

ప్రొడియో

జయాఫిలిమ్సు.

MAHANANDA (Synopsis.)

Trifles are, more often than not, the causes of catastrophic changes. Such is the case of Mother Parvathi and holy Ganges, the twin wives of Lord Shiva.

Enraged at the discourteous way in which the two wives fell to quarrelling even in his presence the Lord cursed them to be at once born to a prostitute mother on the earth.

How inconsiderate the quality of anger makes of even Gods!

All the city of Benares shared the bounty of Viswamohini the greatest of prostitutes. She was blessed by becoming the mother of the two Goddesses and they were called Mahananda (Parvathi) and Sadananda (Ganga.)

As they grew of age the mother yearned for hoarding up of immense wealth through Jambukesha her brother. He was the Agent-General of supplies.

One day when in worship of Shiva on the banks of the Ganges, Narada appeared and blessed Mahananda. But when she craved for 'Panchakshari,' she was denied it on the plea of her birth. This strengthened her resolve to obtain Shiva at any cost.

All the machinations of Viswamohini and her brother failed on both the girls.

Narada went to Swarga and kindled the love of Indra by his praise of the virtuous Mahananda. As iron to magnet he started to gratify his lust in spite of the warnings of Narada.

Narada's prayer to Shiva to save the unfortunate girls were heard in Kailas.

Narada and Thumbura the celestial musician conspired to teach Indra a lesson and they took the shapes of a beggar boy (Navarupa) and girl (Thumba) respectively.

Temple dancers and cunning overtures lured many a millionaire into Viswamohini's clutches only to be disappointed and deprived of their wealth in the end.

Then came Indra. Sadananda was presented as Mahananda. Thumba who joined their service persuaded her to accept him since no harm could befall her on account of the charming ring she gave her. On the

sight of it Indra fell into sleep and Sadananda escaped unmolested.

Mahananda was beaten by her mother pitilessly that same evening for not obeying her and thrown into a dark cell. Thumba appeared there and urged her to accept him that gave her bangle made of a diamond. When Viswamohini heard of it she released her daughter from the prison.

Indra came to know of the deceit played upon him and flew to Viswamohini's house in anger. Just then Mahananda was in her bath. He peeped in and for the outrage lost his sight. In agony he left for Kailas followed by Narada.

Jambuk and Thumba fell to fighting due to the former's misbehaviour and the latter was subjected to very bad treatment by Viswamohini. The sisters who protested to their mother were also treated to the same feast and all the three were pushed out of the house.

Lord Shiva granted sight to Indra on account of the pitiable appeals of Indrani. When the husband and wife left Kailas Narada appealed to Shiva to take back the holy mothers. He started for the earth.

Shiva came to Viswamohini's house in the guise of a Sadhu. He showed the diamond bangle. He got immediate admission.

But the girls were necked out. They rambled through the streets of Benares gathering men and women round them. At a convenient place Mahananda addressed them on the evils of prostitution. Viswamohini came on the spot in great glee only to be set on by the infuriated mob. The sisters saved her from their fury and all went home.

Mahananda was overjoyed at the sight of the Lord though in disguise and accepted him readily. She entertained him with her dance and music. Yet he was not satisfied. He started on his way. She followed him. He beguiled her on the way. Through hills and dales, snakes and tigers, rain and storms she suffered. She would not leave her quest. Nothing daunted her. Could she gain her object?

See it on the screen.

మ హా నం ద

కైలాసాచలంలో పరమేశ్వరుడు యోగనిష్ఠలో వుండగా గంగాపార్వతీదేవులు సమీపంలో చదరంగం మొదలు వెట్టే రాడడానికి. సప్తవ్యసనాల్లో వైకటి కదా జూదం. దాని ప్రభావంవల్ల యిద్దరు కీచులాట ప్రారంభించారు. యీ కలకలంవల్ల కన్ను దెఱచిచూసి నయప్రియాల చెప్పాడు కయ్యానికి దిగవద్దని. ద్యూతావేశ మెత్తినవారు వింటారా మరి! వల్లమాలిన కోపం వచ్చింది పతిమాట వినలేదని. శపించాడాయన పతిలేని (బోగం) కులంలో పుట్టండని.

పక్కాసాని వుంది కాళీపురంలో విశ్వమోహిని యని. ఆమెబిడ్డలై నా రిద్దరూను. పార్వతి మహానంద. గంగ సదానంద. ఆ శౌందర్యం వర్ణనాతీతం. శీలం అంతకన్నా! మనోవాక్కర్మాల్లో మహాదేవుడే తన మగడని, పరపురుషులు సోదరులని ప్రతిజ్ఞపట్టింది మహానంద. అన్నివిషయాల్లో సదానంద అక్కకు నకలు! కానీ, చిరచిరలాడే చిచింద్రీ. వీరికి వయస్సురావడంకంటే ముందుగానే మొదలువెట్టింది విశ్వమోహిని కులాచారం వంటూ బేరాలు దేవడం. కన్నెవుందంటే యేరోజుల్లోనై నా వుందిగా గిరాకీ. జంబుకేశంవని వున్నాడు ముసలి సాని సహోదరుడు కొక్కిరాయి. వుద్యోగం విటబృందాన్ని రవాణా. సరసులు దొరకకుంటే గుళ్లలాణిని పురుష విగ్రహాలకై నా భోగస్త్రీల శయ్యాసౌఖ్య మిప్పించాలని పుర

పురలాడే బుద్ధిశాలి. ఇంతకథా లోకసంచారి నారదమహర్షి చూశాడు. సరాసరి స్వర్గంజేరి మహానందసౌందర్యం సౌశీల్యం మహేంద్రునిముందు ప్రశంసిస్తాడు. వైభవంగలవారికి నైజమైనవలపు రేకెత్తగా నేను పరిక్షిస్తానంటాడు నిర్జరేశ్వరుడు. చెడతావని లేచి యెకాయెకీ వెండికొండెక్కి విశ్వేశ్వరుని దర్శిస్తాడు వీణామాని. అమాయికశంకరుడు తన పూర్వచర్యంతా యేకరుపు వెడతాడు. భార్యావిరహం దుర్భరం యెంతవానికీని. బైలుదేరాడు నారదముని అమరేంద్రుని అగడానికి శాస్తి చేయించాలెనని. దైవంచేసినా వ్యభిచారం తప్పే కాబట్టి, గుర్రపు ముఖంగల తుంబరుడూ తానూ ఏమేమో కూడబలుక్కొని అన్నాచెల్లెండ్లై బిచ్చగాండ్లుగా చేరుకుంటారు పట్నంలోకి. నారదుడు నవరూపుడుగానూ, తుంబరుడు తుంబగానూ.

విశ్వేశ్వరాలయంలో దేవదాస్యం వుంది విశ్వమోహినికి. తనవైంఠొచ్చింది. ఆటపోటలు సాగిస్తుంది బిడ్డల్నిద్దర్ని వెంటనుంచుకొని. యీ సందర్భంలో మహానందను జూశాడు ధర్మకర్త దూల్చుందుసేటు. వాడు కోటిశ్వరుడు. కన్ను గుట్టింది. ఇది కనిపెట్టిన విశ్వమోహిని మనసు పెరపెరలాడింది.

దేవేశ్వరుడు, సేవకుడు, రత్నవర్తకులై కాశిచేరడం జంబు కలవడం మహానంద నర్పించే యేర్పాటు తన సంభావన దర్జాగా జరుగుతుండగా తుంబానవరూపులు ధర్మవండ్ల అంటూ చేరి చేయిజూపుతారు. తుంబ మహానంద సందానందలకు పనికైగానూ, నవరూపు డింద్రునకు పనివాడుగానూ

నిర్ణయం వైపోయింది. అప్పటి కథచెప్పడాని కిల్లుచేరుతాడు ముందు తుంబతో జంబు.

ఇంట్లో విశ్వమోహిని దూల్చుందు సేటువద్ద బయానా తీసుకుంటుంది మహానందను ధారపోస్తానని. శివసేవాధన్యు రాలైన ఆ మహానందను సేటు కధీనం గమ్మని నయభయాల బోధిస్తుంది కులవృత్తి అంటూ, మువ్వైలక్షలు ముట్టచెబు తా డంటూను. యీ దుర్వాక్యాలు వినలేక మహాదేవుని పేర్కొంటుంది బిగ్గరగా మహానంద. సానులమర్యాద నిలుపు మంటుంది తల్లి. ససేమిరా అంటుంది కూతురు. యీ సంద ర్భాల్లో రకరకాల యాతనలు పెట్టింది ముసలితొత్తు. ప్రత్యక్ష దైవతం కన్నతల్లి అని ప్రార్థకుంటుంది మహానంద ఉత్త మోత్తమురాలు గాబట్టి. సదానందకూనూ యిట్లాగే చెప్ప వోయింది తల్లి. యీమాట యింకోమాట నావద్ద యెత్తితే ముఖం వాయగొడుతానంటుంది ఆమె ధూర్తురాలు కాబట్టి. యిట్లా జరుగుతున్నయి లోగడదినాలు.

జంబువల్ల రత్నాలవర్తకుని మాట విని లావెక్కి పోతుంది ఆనందంలో విశ్వమోహిని. ఏం లాభం? క్షణికం. లంగీకరించదుగా మహానంద. తుదకు మోసానికి బూను పన్నారు అప్పా తమ్ముడూను. రవ్వలబేరగా డొచ్చాడు ముట్లా అయితేనేం.

యీలోపల ప్రైఖ చిత్రం. తుంబ సదానంద కొక వుంగం విస్తుంది. పరులు ముట్టితే మూర్ఖిల్ల చేసేది ఆ వుంగరం. త్రాతి పడకగదిలోకి వేంచేస్తాడు రత్నవ్యాపారి మహాజోరుగా. తుంబ ఆశీర్వాదం ఫలించింది. గొడ్డల్లె పడి నిద్రపోతాడు

వుంగ రాన్ని రెండుచేతులా పట్టి; సదానందే మహానందగ
హంగుచేయడం వై మోసంలోని సారాంశం.

ఆ నాడు సాయంకాలం తన వైష్ణవం చెల్లింపలే ద
కొట్టి చీకటి కొట్లో నెట్టింది మహానందను తల్లి. రాత్రి తుం
మహానందను చేరి, వైక యుక్తి చెబుతుంది చెరతప్పడాని
రత్నకంకణం యిచ్చినవాని చెట్టబట్ట మనేదే యుక్తి. ఆ కం
ణం శంకరునికి దప్ప అన్యులకు లేదు. తరువాత, అన్ని అ
కున్నట్లు జరిగాయి. ఒకటిరెండు కోజు లిట్లా గమించాయి.

వజ్రభూషణుడు (రవ్వలసేటు) నవరూపునివల్ల తెలు
కుంటా డీ మోసము. ఉమ్మెత్తకాయ దిన్న కోతిలాగా గం
లేసిపోయి జలకం ఆడుతున్న మహానందను చూస్తాడు పాం
ఆమె తోకదొక్కిన తాచల్లె కన్నని లేచి గుడ్డివి కమ్మని
స్తుంది. సహస్రసాక్షుడు గోలవెడుతుం సంహృతాతుం డాతా
నవరూపుడు నారదుడై శివసన్నిధికి చేరవేస్తా డింపుని. సా
పులు ఊణకోపులుగా.

బలాత్కరింపబూనిన జంబును, తుంబురుడై కజ
విశ్వమోహినితో చాడీలు చెప్పుతుంటుంది తుంబ. ఉ
రూపంతా అప్పతో యథా తథంగా చెప్పి తుంబను, అ
వచ్చిన అక్కా చెల్లెండను చెడ బడ గొట్టి వీధిలోనికి నెట్టి తలు
మూసుకుంటా రిద్దరూను. వ్యభిచారం మానండనే ప్ర
ధంతో పట్నంలో తిరుగుతారు ముగ్గురు. గొప్ప పుషన్యా
చేస్తుంది మహానంద.

ఇంద్రాశి ప్రార్థనవలన ఇంద్రుని కటాక్షించి కన
లిస్తాడు ముక్కంటివేల్పు. దేవముని వేడ్కోలుతో తా

మహా
మం
మో
తీను
సభ
రిత
తా
తుం
యే
రా
నవ
చే
మన
సిగ్గు
లా
వైక
వై
నా
మహ
లేన
బున
హా
లేర
య

మహానందను పరిగ్రహించడానికి ప్రయాణమాతాడు జంగ
 మయ్యగా పీఠం గదిలి. కూడావచ్చిన నవరూపుడు విశ్వ
 మోహినికి పరిచయంగలిగిస్తాడు రత్నకంకణం వున్న సాధువని.
 తీసుక వస్తానని మహానందకోసం విశ్వమోహిని రాగా,
 నభవారు పట్టుకొని దేహశుద్ధి చేస్తారు. ఎల్లాగో మల్లా ముగ్గు
 రిలో యింటికి చేరుకొంటుంది. సాధువు రత్నకంకణం చూపు
 తాడు. యీ లోపలనే అతని చూపులో రూపులో లీనమా
 తుంది మహానంద. యిక ప్రపంచమే తెలియదామెకు. పతి
 యేవేషంలో వున్నా పసిగట్టగలిగేది పతివ్రతామణి అంత
 రాత్న. పురాణదంపతు అని పురాణాల్లోవున్నా, మన కథలో
 నవదంపతులైన వధూవరులు శయ్యామందిరంలోకి విజయం
 చేశారు. ఏమి చిత్రమో ఇంతటితో మారింది యాయన
 మనస్సు. స్వస్థానానికి వెళ్లాలన్నాడు వెళ్లికొడుకు. అడ్డంవస్తూన్న
 సిగ్గునుండి యెట్లో తెమల్చుకొని కూడావస్తా నన్నది కోకిలా
 లాపంతో కొత్త వెళ్లికూతురు. రాగలిగితే రమ్మన్నాడు.
 వైకృతే పరుగు కూడా ఆమె. అతడు సరిగ్గా మల్లా కనిపిస్తే
 వైట్టు వెట్లండి. యిఘు శ్మశానాల్లోనేనా, ముండల్లోనేనా
 నాథ, నాథ, అంటూ వైకృతే దుముకు ఆ పనుపుబట్టలతో
 మహానంద. ఇందులో పాముల బుసలేనా పులుల గోండ్రింపు
 లేనా గాలివాసల్లో పడి డీలుపోవడంవేనా యెన్ని కష్టా
 లున్నయో లోకంమీద అన్నీ అడ్డుకొన్నయి దోవలో. హరి
 హరకష్టాలు వడ్డదంటే నమ్మండి. తుదకు చుట్టూ మంట
 లేర్పడ్డాయి. యిహ సహించుకోలేక పోయింది. నేనే పతివదా
 యత్త నిశ్చలచిత్తనేని, శ్రౌయి అగ్ని దేవ! నా పతిసన్నిధిలో

నన్ను చేర్చు మన్నది. బగ్గున మంట వచ్చింది. కన్నుమూ
 తెరచి లోపల తన పడకగదిలో దిగింది. అక్కడ ఘోషం
 న్నాడు భర్త. సంతోషంతో నమస్కరింప వచ్చింది. సం
 హంలో నిండవేశాడు. యిదేం కర్కంశ్రా భార్యంపై లోకు
 ప్రతివానికీ. భయభక్తులతో పరీక్షించ మన్నది తనను. మం
 చూసాడు మింగుమని. మంచినీళ్లలై తాగింది. శాంతంగా స
 కొహ లింగం ఇచ్చాడు పతి ఇది పోతే ప్రాణం పోతు
 దంటూను. దాచి వచ్చింది. ఏక శయ్యాగతులై నారు. కనుల
 మూసిం దామె. క్షణం కాలేదు. యిల్లు బగ్గుమన్నది
 లింగంశ్రా లింగంశ్రా అంటూ లేచాడు చెంగనా లేస్తూ
 ఆ మాయదారి జంగం. వణికిపోతూ తెస్తానని మంటలో దూకి
 దా యిల్లులు. అక్కా అక్కా అంటూ ఆకంధిస్తూ వచ్చి
 కూడా దూకింది తోడబుట్టిన సదానంద. బిడ్డలు బిడ్డలంటూ
 పెడబొబ్బలు పెట్టింది విశ్వమోహిని. యింతా చూస నిండా
 హర్షంతో నిబ్బరంగా నిప్పల్లోకి నడుస్తాడాయన కాన నేర్చి
 వారి కన్నులకు కాన్కలిస్తూ. పార్వతీ పరమేశ్వరులు, గంగాదే
 ప్రత్యక్ష మౌతారు మన కన్నులకు చల్లంగా.

నమః పార్వతీపతియే హరహర మహాదేవ.

శ్రీమత్పర దేవతాయై నమః

మహానంద పద్యాలు

మహానంద :

రాగము - భాగేశ్వరి.

మ. మృగత్పస్లంబడి పోవు గొడ్డువలె నిన్నీ యొక్క యేగానికై
మగనా లాదల వంప సానులు చరింపం బూనుటం జేసి నికై
భగవంతుకొ స్మరియింప నా కిపుడు ప్రాప్తం బింత లేదాయెనే
తగునే వేశ్యలస్పృహి నేయ క్రితనాథా విశ్వనాథప్రభూ.

రాగము - మాండు.

మ. అడియానం బడి కాని పోని పనిసేయకొ జొత్తువే కాని యె
య్యెడలకొ రెండుదినాలపాటి దకటా యీ మేను దీనికొ గడుం
గడు విశ్వాసము చేసి బేల వయి సాక్షాన్ముక్తిలక్ష్మీశ్వరుకొ
విడనాడకొ దగు నమ్మ! శాశ్వతసుఖాన్ముక్తి గాలితోఁ దన్నుచుకొ.

రాగము - సింహేంద్రమధ్యము.

మ. మన కాయంబులు తోలుతిత్తు లని యీ మాయాప్రపంచమ్ములో.
క్షణమాత్రమ్ములు జీవితమ్ము లని యిచ్చ న్నమ్ముఁ గాలేక త
చ్చనకై తారెద వీవు నీటిబుడగల్ సంపత్తులొకించి పా
వనకల్యాణపరంపరావిభుని నేనాదూరవై తల్లిలో.

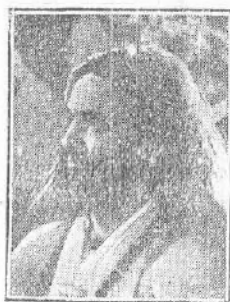
రాగము - ఆళాదా

నీ. నిపెంచి నినుఁ బెద్దఁగా నొనర్చినయాపె
 కిది దక్షిణ యని యీ నెంచినావె
 గొల్లజేవులయందుఁ దల్లియే ప్రత్యక్ష
 బైవత మృగుమాట దలఁపవలదె
 మలమూత్రముల కేవదొలఁగి సాఁకిన యమ్మ
 బిడ్డ నీపాటి తోపింపఁజనదె
 యీ శరీరమునకు హేతువెవ్వరొ ముందుఁ
 గంటివే యొకసారి కన్నువిచ్చి

గీ. అకట రాక్షసి యని తిట్ట నగునె నీకు
 మాతృదేవత యను బుద్ధి మణఁగిపోవ
 నింత నోటిగద్దతీతన మెందు నేని
 యాఁడువారికిఁ దగు నేమొ యాడుమమ్మ.

రాగము - శ్రీ

మ. ఇట దేవుం డనువాఁడు చావవలె నింతేకాక కీలాస ము
 క్కటకాలాగ్నులు పుట్టి బగ్గు మని లోఠా లన్నియున్ భస్మమై
 యాటువై సప్తసముద్రముల్ తెరలి భూమ్యాకాశముల్ రెండు నొ
 క్కటియైపోవలె నా సుశీలము గళంకం బందఁగా నున్నచో.

మ హా శ్వ రుఁ డు :

రాగము - కన్నడ.

బ. కరుణాదూరుడనై శపించితిని గంగాపార్వతీదేవు లి
 ద్దఱుఁ బోరాడుటఁ జూచి వారి నల మర్త్యతోఁజిలో వేళ్ళలై
 నెఱిఁ బుట్టుం డని ఘోరదుస్సహచరన్ని క్వేలరోషనల
 జ్వర మువ్వెత్తున నన్ను ముట్టికొని నెవ్వంబెట్టఁగా నారదా.

రాగము - బిలహరి.

బి. ఈ దౌష్ట్యమునకుఁగాదే నిన్నుఁ జెడఁగాల్చె
 బ్రశయకాపాగ్ని చేఁ దులసిదేవి
 యీ ధౌర్త్యమునకుఁ గాదే హేమకళిపుఁడు
 వెడకేలు గట్టి నిస్వేటిగొనియె
 నల గౌతమమహర్షి యలిగి నీ నెమ్మేను
 దిలకింప రోఁతగాఁ దిట్టెనేల
 యది యంత యేల నీ నంధుండవై నేఁడు
 తల్లడిల్లుట కొండు తగవు గలదె.

గి. ఆవిరతవ్యభిచారదుర్వ్యసన మెత్తి
 పరుగులెత్తెదవు ద్విపాదపశువువోలె
 నెగ్గు సిగ్గులు గణియింప వింతలైన
 నిత్యమదనమదావేశ నిర్జరేశ.

రాగము - శంకరాభరణము.

బి. ననుఁజూడ రెవ్వరు గనరాదుగాఁ బోలుఁ
 బూని యందఱచెంత నేన యుండు
 నిల్లువాఁకిలి యని యల్లాడఁజాలక
 కొండకొమ్మున నుస్కి గూర్చుకొంటి
 నన్ని యైశ్వర్యంబు లదియకాఁ దలపోసి
 పొరలియాడుదునువిభూతితోడ
 భూతాలతోఁ బొత్తు వొసఁగింతుఁగాన నా
 కాఁపురం బల వల్లకాటిలోన.

గి. ఆశ్రీతులకై విషంబైన నారగింతు
 నస్ఫులేకాని మఱియేమి యాస్తిరేదు

సాకుఁ దలిదండ్లు లనువారు లేకయున్న
నింతజగము నాదని సంచరింతు నెపుడు.

వి శ్వ మో హి ని :

రాగము - మోహన.

గీ. చక్కఁగాఁ దళతళలాడు చుక్కవోరె
దిద్ది యత్తరువాసనలో దెసలఁ గ్రమ్ము
కులుకు లొలుక వాఁకిటఁ దళుక్కు రని మెరసి
నిలువవలె నమ్మ కుతురా వెలవెలంది.

నా ర దుఁ డు :

రాగము - జేగడ.

ఉ. లేనియలోన నుల్లసిలు తిన్ననిమాధురి సాంద్రచంద్రికా
వేణికలోనఁ దేజరిలు విశ్వవికాసము పుష్పగంధని
శ్రేణికలోని సారరమ స్థినిధానములోని గొప్ప వి
జ్ఞానములోని జీవకళ చాలి వెలింగెడు నామెరూపులో.

రాగము - కేదారగౌళ.

ఉ. లేశము లెక్కనేయవు నిలింపగనేశ్వర నా వచించు సం
దేశము దొడ్లి యక్కతన నీ కిటు లంధత గల్గె నింత యా
వేశము సెల్లనయ్య సరవిక్ జవిగొందువుగాక యింక నా
యూతక రాశ ఫాలచలదీక్షణ తీష్ణకృపానుదీధితుల్.

ఇందుఁడు :

రాగము - యమకల్యాణి.

మ. ఇది యిల్లాలని వెఱ్ఱినారదుఁడు దానేమో ప్రకంఠింప నె
మ్మది నఱ్ఱాడు తలంపులక బడి యసంభావ్య ప్రయత్నవ్యథా
పదవిక జొచ్చితి నీదఁబోవునెడఁ ద్రావన్నీరు లేదన్నప
ల్కిదెకాఁబోలును సత్ప్రవర్తనము చీచీ సానులందుండునే.

శచీదేవి :

రాగము - కేదారగాళ.

మ. అననూయాది మహాపతివ్రతలచే నత్యంతముక బుణ్య
సాధనమై భారతదేశమున్నయది నాథా యామహానందపా
వనురాలిందఱలోన నిత్య శివసేవాధ్యయాయాఁగాన నా
మనవిక గైకొని యామె జోలికి ననుక మన్నించిపోఁబోకుమా

జంబుకేశం :

రాగము - మాల్కోసు.

గీ. పెద్దపక్షి యఱచినట్లు విఱుగనవ్వు
లేలుగుణము పాముపగ తోడేలుబుద్ధి
జంగుఁదిల్లిచూపుగలిగి రంగుఁజూపు
విటుల సిరుల తిరుగఁబోత వేళ్యమాత.

మ హా నంద పాటలు

మ హా నంద :

రాగము - అసావేరి - తాళము - లావణి.

జయ విశ్వనాథ జయ విశ్వనాథ

జయ దేవదేవ పురారి

భూలేశ దుఃఖనాశ భూతకపాలి భవ కులి

వేతోజాత విదారి శ్రీధర పాహి పాహి

రాగము - తిలంగ్ - తాళము - నీరీతార.

వారణాసీ నిలయ దయామయ

చారురూపశంకర సదాశివ

కరుణమీఱ జయహారతి గొనుమా

చరణదాసినని చూడుమా హర గీత శవ

రాగము - మిశ్రమమాంక - తాళం లావణి

లీలాస్వరూప న్నాపై ఏల యింత కోపము

జాలిలేదా సమయమే కాదా

యేపాప చింతలేదే యాశ్రపోవజూడవా

రాగము - జంఝూటి - తాళము - లావణి

ఆడి పాడి మానసమా నేవించు

నేడేకడే నీ విభుఁడు వేంచేసె

నెమిలివై నడయాడి కొమరు కోయిలవై కూసి

సంసారాంబుధిలో ఆడిపాడి మానసమా నేవించు॥

నారదుఁడు :

రాగము - ఆసావేరి - తాళము - త్రితాల్.

వాసిగాంచె నీదుభక్తి నిష్ఫలమానా సేవాసక్తి
వేగఫలించునారీ

॥ వాసి ॥

రాగము - బీంపలాస్ - తాళము - త్రితాల్.

కమలేక్షణ హరీ కమనీయవేసా కాదుణ్యభూష
ఫణిరాట్టయా మురారి ప్రమదారి పీఠపరిహార

॥ కమ ॥

॥ కమ ॥

పుష్పలావిక :

రాగము - పహాడి - తాళము - లావణి.

పూలో పూలో పూలో యమ్మ పూలో పూలు
మల్లెలు పొగడలు మరి విరజాజులు

మొల్లలు వలపుల గిరి మల్లికలు

॥ పూలో ॥

రారే కొనరే రసికుల మనసుల రాగము గొలిచే

॥ పూలో ॥

రాణులరలపుల రాణలు నిలిచే రక్తాంభోజములు రారే కొనరే

॥ పూలో ॥

గమగమలాడే కమ్మనిపూలు కామశరముల గాదనుపూలు ॥ పూలో ॥

కాముకులకు గావలె నీ పూలు

॥ పూలో ॥

శనీ దేవి :

రాగం - ఛైరవి - తాళము - లావణి.

త్రిపురారీ శివకారి కృపాజలధి శంభూ

॥ త్రి ॥

కావవె పతిభిక్ష కరుణ నొసంగవె

నీవు వినా గతి నాకిల నేరీ

దేవసురూ శక్తిధారి

॥ త్రి ॥

స్వర్గనటి :

రాగము - దుర్గా. తాళము - దాద్రా.

నకియ చాల సుదినమె

వీడె నీమదనుడె నీకై తానె వలచెనె

ఘనుడె జగతీవిభుడె తలపవె

జాలమేల పదవె సెలవాయె

ప్రొద్దుపోయెనే లేవె చెలియ

తుంబ :

రాగము - వీలు - తాళము - లావణి.

కోరి కోరి వసించె గొప్పరాజు చేరి

తీరెన బాళిదేలిసెకొనఁగా

గౌరవమును జేయ నకియ

తొరసిల్లమా తల్లియాన కడగాన

సదా : మల్లీవల్లి

తుంబ : మీటిపూసె

మహా : కూయికూయని కోయిల గూసె

సదా : ప్రేమనినాద మిడేనే

తుంబ : రావేమి ! వినవేమి

అహా మృదుగీతీ

మహా : పాడఁగూడె మధుకర చేటి తేటి కోభ కనవే

దానై చేరి చేరి

మహా : హాయిహాయి యనవే తేటిచూడు మీవనకోభా || తేటి

కోరన్

రాగము - మాండ్ - తాళము - లావణి.

తుంబ : జగమే

సదా : జగమే

మహా : జగమే

జగమేగా మాయ కనబోగా భ్రాంతియేలమిథ్యయిదేగా. || జ

తుంబ : చింతాసూయల కిది నెత్తావు

సదా : ధర్మము సత్యము తలఁపఁగరెండే బైవమ్మని తెలియుండి

మహా : మర్మమిఁకేలా మద్దిగైకొండి మామనవి వినండి మనుండి

|| జ

తుంబ నవరూపులు :

కోరన్

రాగము - పీఠ - తాళము - కేరవా

చేయండమ్మా ధర్మం చేయండి

వేయండి ముప్పేయండి

|| చేయం

తనువులు నిలుకడగావునుమండీ ధర్మంబే తిరమండీ || చేయ ||
 పరమకులారా మఱువక వినుండీ

గిరిజానాథుండే మననాథుండు

కాశ్యపుండండీ పాపసులారా || చేయ ||

ధర్మమె తల్లి ధర్మమె తండ్రి

తన ధర్మంబే తగుగతియండీ

దాక్షిణ్యంబెదదలది మనండీ

|| చేయండీ ||

జయజయ గిరిశ జయ భూలేశ

జయ గౌరీశ శంకరయమమ ధ్యానించండి సర్వతి గనుండీ | చేయం ||

నృత్యము

రాగము-పీలు తాళము-కేరవా.

జంబు : చెలియా నామీద కన్నెనీ పోతివే

బలారె నామనసు బేజారై పోయెనే

|| చెలి ||

పుష్పలావిక : చెలువల వలవేమో తెలియలేవేల

జంబు : అలానైతే కలిసిపోదాము రారాదా

పుష్పలావిక : నామనసులోనే ప్రేమ నిలిచిపోయెగా

జంబు : నీ తగుకులో నామనసు నిలిచిపోయెగా

|| చెలి ||